

2008. május 20., kedd

39. felismeri, hogy az éghajlatváltozás azokat a közösségeket érinti majd a legsúlyosabban, amelyek már most is jelentős gazdasági és társadalmi problémákkal küzdenek; megérti, hogy különösen a nők rendkívül veszélyeztetettek; bátorítja a megfelelő nemzetközi pénzügyi és technikai támogatás révén a helyi szintű alkalmazkodásra irányuló törekvéseket;

40. aggasztja, hogy Kína nem teszi lehetővé, hogy külföldi vállalatok többségi részesedést szerezzenek egyes ágazatokban, például az acéliparban, és hogy számos olyan mechanizmust vezetett be, amely korlátozza a nyersfém kivitelét, illetve kormányzati támogatást biztosít ezek külső forrásokból történő beszerzésére; felismeri, hogy ez a gyakorlat komoly nehézségek elé állítja az EU iparának az éghajlatváltozással kapcsolatos célokhoz és az energiatakarékos, megújuló és az erőforrások tekintetében hatékony technológiák kivételéhez fűződő érdekeit, és hogy ezt valamennyi rendelkezésre álló eszközzel kezelni kell, ideértve a technológiaátadás politikai és pénzügyi megkönnyítését is;

41. rámutat, hogy egyes, világszinten nyersanyagokat kereső felemelkedő országok, például Kína új, különösen Afrikával kapcsolatos kereskedelempolitikája komoly és kedvezőtlen hatással van az árukhoz való hozzáférés globális biztonságára; hangsúlyozza az államok közötti kétoldalú kapcsolatokra alapozott, az emberi jogokat, a vállalatok társadalmi felelősségét, valamint a környezetvédelmi és szociális normákat figyelmen kívül hagyó megközelítés olyan többoldalú megközelítés kedvéért történő feladásának szükségességét, amely az elegendőség és a fenntarthatóság kritériumainak megfelelő erőforrás-felhasználáson alapul;

42. üdvözli a Bizottság azon kezdeményezését, hogy továbbra is valamennyi meglévő eszközt használjanak fel a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokat sértő kereskedelmi gyakorlatok ellen, a fémipari ágazatok versenyképességéről szóló, fent említett közleményében foglaltak szerint;

*
* *

43. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak, valamint a fontosabb nemzetközi szervezeteknek, mint például az UNCTAD-nak, a WTO-nak, a Világbanknak, a CFC-nek (közös alapnyagalap) és a FAO-nak.

A legkülső régiókra vonatkozó stratégia: eredmények és kilátások

P6_TA(2008)0210

Az Európai Parlament 2008. május 20-i állásfoglalása a legkülső régiókra vonatkozó stratégiáról: eredmények és kilátások (2008/2010(INI))

(2009/C 279 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság 2007. szeptember 12-i, „A legkülső régiókra vonatkozó stratégia: eredmények és kilátások” című közleményére (COM(2007)0507), valamint a 2004. május 12-i (COM(2004)0343) és 2004. augusztus 23-i (COM(2004)0543), „A legkülső régiókkal fennálló partnerség megerősítéséről” című közleményeire,
- tekintettel az EK-Szerződés 299. cikkének (2), a legkülső régiók sajátosságaira vonatkozó bekezdésére, amelynek helyébe a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. és 355. cikke lépnek, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikke (3) bekezdésének a) pontjára,
- tekintettel a 2007. december 14-i brüsszeli Európai Tanács elnökségi következtetéseinek (60) bekezdésére,

2008. május 20., kedd

- tekintettel a legkülső régiók XIII. elnöki értekezletének 2007. október 5-én, Madeirán aláírt zárónyilatkozatára,
 - tekintettel a 299. cikk (2) bekezdésének (az Európai Unió legkülső régiói) végrehajtására szolgáló intézkedésekről szóló 2000. október 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾, az Unió legkülső régiói javára egyedi mezőgazdasági intézkedések bevezetéséről szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2005. július 7-i álláspontjára ⁽²⁾, és a legkülső régiók megerősített partnerségéről szóló, 2005. szeptember 28-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Halászati Bizottság véleményére (A6-0158/2008),
- A. mivel az Azori-szigeteket, a Kanári-szigeteket, Guadeloupe-ot, Francia Guyanát, Madeirát, Martinique-et és Réunion-t halmozottan hátrányos helyzetű állandósága és intenzitása jellemzi, közte az európai kontinentstől való jelentős távolságuk, elszigeteltségük és elzártságuk, a hátrányos domborzati tényezők és éghajlati viszonyok, valamint a piacok szűkössége;
- B. mivel a Guadeloupe-tól adminisztratív és politikai értelemben elkülönülő Saint-Martin és Saint-Barthélemy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a Lisszaboni Szerződés által módosított EK-Szerződés) 349. és 355. cikkében név szerint szerepelnek az új legkülső régiók között;
- C. tekintettel a legkülső régiók gazdasági szerkezetére, amelyet a mezőgazdasággal és a halászattal való szoros kapcsolat jellemez, amelyek a szolgáltatásokhoz (különösen az idegenforgalomhoz) hasonlóan igen jelentős munkahelyteremtő potenciállal rendelkező gazdasági ágazatok ezekben a régiókban;
- D. mivel a legkülső régiók társadalmi-gazdasági téren függenek kizárólagos gazdasági övezeteik halászati erőforrásaitól, és mivel halászati övezeteik biológiai szempontból nagyon sérülékenyek;
- E. mivel a legkülső régiók közvetlen földrajzi környezete csak igen korlátozott piaci lehetőségeket kínál, miközben a legkülső régiók piaci rendkívüli módon vonzóak a nem EU-tag szomszédos országok számára;
- F. mivel a legkülső régiók teljes mértékben függenek a közlekedési eszközöktől, s mivel a személy- és áruszállítás többletköltségei, a járatsűrűség és a kiszolgálás elégtelen volta, a magas díjszabás, a regionális szintű közlekedés megteremtésének vagy fenntartásának nehézségei komoly akadályt jelentenek a legkülső régiók gazdasági fejlődése és megközelíthetősége szempontjából;
- G. mivel az elmúlt három év folyamán a legkülső régiókat közvetlenül érintették az olyan, jelentős közösségi reformok, mint a pénzügyi terv, a regionális politika 2007–2013, az Európai Halászati Alap, az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA), az állami segélyek, a cukor- és banánpiac közös szervezése és a mezőgazdaságra és halászatra vonatkozó POSEI rendszer (a távoli és szigetszerű természetet tekintetbe vevő lehetséges intézkedési program) reformja, és mivel ezek a változások gyakran súlyos következményekkel jártak e régiókra nézve;
- H. mivel az Unió politikai prioritásai, amelyeknek összhangban kell lenniük a globalizáció nyomására vállalt egyre kényszerítőbb nemzetközi – például a WTO előtti – kötelezettségvállalásokkal, olykor ellentétesek a legkülső régiók érdekében hozott egyes intézkedésekkel;

⁽¹⁾ HL C 197., 2001.7.12., 197. o.

⁽²⁾ HL C 157. E, 2006.7.6., 497. o.

⁽³⁾ HL C 227. E, 2006.9.21., 512. o.

2008. május 20., kedd

- I. mivel a 12 tagúból 27 tagúvá bővült Európai Unióban a legkülső régiók jócskán veszítettek súlyukból;
- J. mivel a legkülső régiókat gyakran csupán a közösségi vagy nemzeti források segítségével fenntartott régióknak tekintik, a finanszírozás pozitív hatásairól pedig nem ejtenek szót, s a róluk alkotott képet kevésbé ellensúlyozza az a valós hozzáadott érték, amelyet az Unió számára környezeti, kulturális vagy geostratégiai szempontból, illetve az úrkutatás szempontjából jelentenek, s amely előnyök nem láthatók közvetlenül;
- K. mivel a legkülső régiók Európa olyan értékes hídfőállásai a Karib-térségben és a Mercosur szomszédságában, illetve Afrika partjai mentén az Indiai- és az Atlanti-óceánban, amelyek révén az EU a világ legnagyobb, 25 millió km² kiterjedésű, kizárólagos gazdasági övezetet alkotó, forrásokban gazdag tengeri területét mondhatja magának;

A legkülső régiók érdekében létrehozott megerősített partnerség eredményei

1. üdvözli, hogy a Bizottság három évvel azt követően, hogy olyan nagyra törő politikai dokumentumokat tett közzé, mint a legkülső régiók megerősített partnerségéről szóló említett közlemények, most új közleményt nyújt be a kérdéstről;
2. az érintett politikák összetettsége és a tárgyalt témák nagy száma miatt azt kéri, hogy a Bizottság ne szüntesse meg a Regionális Politika Főigazgatóságának a legkülső régiókkal foglalkozó osztályát, és a tevékenységének zavartalan folytatásához szükséges nélkülözhetetlen eszközök biztosítása érdekében növeljék jelentősen az osztály létszámát;
3. megállapítja, hogy a közlemény különösen pozitív mérleget von a Bizottság tevékenységéről, holott az intézmény számos büszkén hangoztatott intézkedése csak részben felel meg a legkülső régiók igényeinek (nevezetesen a közlekedés, az elérhetőség, a kutatás, a halászat és a regionális együttműködés területén), és egyetlen utalás sem esik arról, hogy a legkülső régiók milyen nehézségekkel találják szembe magukat és milyen erőfeszítéseket tesznek, például az állami támogatási rendszerek megújításakor;
4. megállapítja, hogy a strukturális alapokból érkező támogatás továbbra is jelentősen hozzájárul a legkülső régiók fejlesztéséhez; azt kívánja ugyanakkor, hogy e régiók kohéziós szintjének mérésére a közösségi átlaghoz viszonyított GDP-n kívül más indikátorokat is használjanak, és hogy a kohéziós politikát ágazatokot átfogó megközelítésben jobban hangolják össze a többi közösségi politikával, a kapcsolódási pontok bővítése érdekében; kéri, hogy a Bizottság mutasson nagyobb rugalmasságot, valamint jelenlegi és jövőbeni politikáit igazítsa jobban a legkülső régiók valós helyzetéhez, az EK-Szerződés 299. cikkének (2) bekezdése alapján;
5. tudomásul veszi a POSEI (mezőgazdaság és halászat) keretében, valamint a cukornád-, rum- és banánágazatokban elért kielégítő eredményeket; szükségesnek tartja a folyamatban lévő nemzetközi tárgyalások és a WTO-ban kezdeményezett eljárások következtében e mezőgazdasági ágazatokban esetlegesen jelentkező pénzügyi következmények tényleges figyelembe vételét; a POSEI félidős felülvizsgálatának és a differenciált adórendszer értékelésének közeledtével továbbra is fokozott figyelemmel kíséri a fejleményeket;
6. támogatja azt az elgondolást, hogy a legkülső régiók esetében olyan politikákra és intézkedésekre alapuló stratégiára van szükség, amelyek nem függenek sem átmeneti kritériumoktól, sem pedig konjunktúrális vagyoni változásoktól, illeszkednek az egyes régiók különféle igényeihez, valamint választ jelentenek az e régiókat sújtó állandó nehézségekre;
7. kéri a Bizottságot, hogy vegye figyelembe egyrészt a legkülső régiók sajátosságait és a köztük fennálló különbségeket, másrészt az integrált európai tengeri politikában játszott szerepüket, tervébe pedig illesszen bele e régiók halászati ágazatait támogató intézkedéseket; úgy véli, hogy a Bizottságnak pozitív megkülönböztetést kell biztosítania a legkülső régiók flottái számára a partjaik mentén meglévő halászati erőforrásokhoz való hozzáférésben, és különös figyelemmel kell megőriznie a kisüzemi halászat fenntartható jellegét;

2008. május 20., kedd

A legkülső régiók érdekében létrehozott megerősített partnerség érett szakasza

8. sajnálja, hogy az érett szakasz keretében a Bizottság javaslatai nagyrészt a már létező vagy éppen életbe lépő intézkedésekre vonatkoznak (transzeurópai közlekedési hálózat, transzeurópai energiahálózat, a hetedik kutatási és fejlesztési keretprogram, a versenyképességről és innovációról szóló keretprogram vagy a regionális politika); további információt kér a legkülső régiók számára e lehetőségek megvalósítása céljából nyújtott konkrét és működési eszközökkel kapcsolatban;

9. aggodalmának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy a legkülső régiókhoz kapcsolódó többletköltségek kompenzációs módjainak kidolgozása céljából a Bizottság egyre növekvő fontosságot tulajdonít a legkülső régiók számára kialakított közösségi politikák és eszközök értékelési eszközeinek, illetve egyre nagyobb hangsúlyt helyez az e régiókat sújtó hátrányok számszerűsíthető hatásainak becslésére;

10. azt kéri, hogy az intézkedések egyre inkább aritmetikai indoklásának figyelembevételére irányuló tendencia ne szolgáljon ürügyként az EU legkülső régiókkal kapcsolatos politikája egy részének megkérdőjelezésére, vagy a legkülső régiók intézményi és gazdasági szereplőinek túlságosan nehéz feltételek megkövetelése révén történő elbizonytalanítására;

11. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a Kereskedelmi Főigazgatóság meg sem fontolja a legkülső régiók sajátosságainak figyelembevételét a gazdasági partnerségi megállapodások tárgyalásakor, és nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy továbbra is keresse az olyan kompromisszumos megoldásokat, amelyek szem előtt tartanak az AKCS országokkal kötendő megállapodások keretében érintett legkülső régiók érdekeit;

12. kéri, hogy a Bizottság bizonyítsa tetteivel, hogy valóban támogatja a legkülső régiók regionális beilleszkedését, és töltse meg valódi jelentéssel a 2004-ben megígért „tágabb szomszédság cselekvési tervet”;

13. aggodalmának ad hangot a Bizottság által a közlekedés terén javasolt egyes intézkedésekkel kapcsolatban, különös tekintettel az egyes szükségletek felmérésére vagy a környezeti externáliák figyelembevételére; ismét megerősíti, hogy e tekintetben, nevezetesen a polgári légi közlekedésnek az európai kibocsátáskereskedelmi rendszerbe (ETS) való beillesztését illetően, a legkülső régiókat egyedi elbánásban kell részesíteni, nehogy a nehéz elérhetőség kompenzálására tett erőfeszítések kárba vesszenek;

14. úgy véli, hogy a közösségi intézkedéseknek a kezdeményező kedv katalizátoraiként kell hatniuk, hogy a legkülső régiókból kiindulva – a köz- és magánszféra partnerségeinek keretében – kiválósági központok jöjjenek létre az olyan ágazatokra támaszkodva, amelyek képesek javukra fordítani a kedvező adottságokat és a felgyülemlett szakmai ismereteket, például a hulladékkezelést, a megújuló energiaforrásokat, az energetikai önellátást, a biodiverzitást, a tanulói mobilitást, az éghajlattal foglalkozó kutatásokat vagy a válságkezelést;

15. 15 emlékeztet rá, hogy számos, a legkülső régiókat illetően folytatandó vagy megindítandó cselekvés és program jelentős mértékben hozzájárulhat a kitűzött közösségi és nemzetközi prioritások megvalósításához olyan területeken, mint az éghajlat felmelegedése, a biológiai sokféleség megóvása, a megújuló energiák, a fejlődő országok egészségügye, az élelmezés, a gazdasági és termelőtevékenységek diverzifikációja; üdvözli ezért a NET-BIOME program (Európa legkülső területein és régióiban a fenntartható fejlődés támogatásának céljával folytatott, a trópusi és szub-trópusi biológiai sokféleségről szóló kutatás hálózata) végrehajtását, amely jelentős példája a legkülső régiók alkotta potenciálnak a tudományos kutatás terén; ugyanakkor felveti, hogy a végrehajtott számos projekt és a legkülső régiók kiterjedt potenciálja ellenére az utóbbiak bevonása az európai kutatási térségbe még mindig erőtlenségre utal;

16. kéri, hogy folytassák a legkülső régiók tekintetében tett eddigi erőfeszítéseket egyrészt a megfelelő potenciállal rendelkező helyi kutatólétesítmények fokozott létrehozása, másrészt a vonzó, jól teljesítő, valós eszközökkel ellátott és az Európai Unió területén található többi egyetemmel azonos színvonalú egyetemek létrehozásának előnyben részesítése és támogatása céljából;

Vita a legkülső régiókkal kapcsolatos uniós stratégia jövőjéről

17. üdvözli a Bizottság arra irányuló kezdeményezését, hogy a legkülső régiók érdekeit szolgáló stratégia jövőjét nyilvános konzultáció formájában vitassák meg, amelynek eredményei alapján 2009 előtt egy újabb javaslat kerülne kidolgozásra;

2008. május 20., kedd

18. ugyanakkor ragaszkodik ahhoz, hogy ez a vita ne korlátozódjon csupán az említett, mégoly megkerülhetetlen kérdésekre (az éghajlatváltozásra, a demográfiai változásokra és a migráció kezelésére, a mezőgazdaságra és a tengeri politikára), továbbá úgy véli, hogy a vitának szükségszerűen ki kell terjednie a lisszaboni stratégia legkülső régiók vonatkozásában történő végrehajtására;
19. határozottan kéri, hogy tűzzék napirendre a vitát az EK-Szerződés 299. cikkének (2) bekezdéséről (majd az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. és 355. cikkéről), amely a legkülső régiók érdekében folytatott uniós politika sarokkövét képezi, és amelynek alapján a Bizottság szolgálatai foglalkoznak e régiókkal, ezáltal biztosítva a kérdéskör számára a megfelelő jogi, intézményi és politikai súlyt;
20. hangsúlyozza a közszolgáltatások jelentőségét a legkülső régiók gazdasági, szociális és területi kohéziója szempontjából, nevezetesen a légi és tengeri közlekedés, a posta, az energia és a távközlés ágazataiban;
21. kéri, hogy sürgősen fogadjanak el intézkedéseket az e tekintetben az EU legmagasabb mutatóival rendelkező legkülső régiókat jellemző tartós munkanélküliség, szegénység és a jövedelmek elosztásában jelentkező egyenlőtlenségek elleni harc érdekében;
22. felkéri a Bizottságot, hogy támogassa azokat a tagállamokat, amelyek az Európai Unió működéséről szóló szerződés 355. cikke (6) bekezdésében szereplő áthidaló záradék alkalmazását tervezik;
23. úgy véli, hogy a legkülső régiók lehetőséget jelentenek az Unió számára az éghajlati rendellenességekkel kapcsolatos jelenlegi gondolkodás szempontjából, a rendellenes események megfigyelése, a károk megelőzése, a katasztrófákra adandó válaszok és az ökoszisztémák megóvása tekintetében egyaránt; ezért kéri, hogy a Tanács mihamarabb fogadja el az Európai Unió szolidaritási alapjáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletet, amely kifejezetten a legkülső területek sajátosságaival foglalkozik; szeretné továbbá, ha a Bizottság javaslatai – amelyek az EU válaszadási képességét kívánják fokozni katasztrófa helyzetek esetén – támaszkodnának az e régiók földrajzi elhelyezkedéséből eredő szaktudásra;
24. szeretné, ha a bevándorlásra vonatkozó jövődől közös politika megkülönböztetett figyelemmel kezelné a legkülső régiók helyzetét, amelyek mind az Unió külső határát jelentik, és amelyeket kevésbé előnyös helyzetű harmadik országok öveznek, illetve igen erős migrációs nyomásnak vannak kitéve, amely – a közösségi átlagot még mindig erősen felülmúló demográfiai növekedéssel párosulva – aggasztó gazdasági és szociális feszültséget eredményez ezekben a régiókban;
25. kéri, hogy a legkülső régiók mezőgazdaságának közösségi támogatása, amely a többi témánál vázlatosabban szerepel, legyen elmélyültebb megfontolások tárgya a valódi tétel azonosítása, a helyi önellátás irányába történő fejlesztés szükségessége, a termelők jövedelemszintje, a termelői szervezeteknek adott, a termékek piacra juttatását elősegítő támogatások, a környezetvédelmi dimenzió jelentősége, valamint a gazdasági partnerségi megállapodások és a Latin-Amerika több régiójával jelenleg tárgyalási szakaszban álló jövőbeni szabadkereskedelmi megállapodások által megvalósított kereskedelmi nyitás következményei tekintetében;
26. úgy véli, hogy a legkülső régiókat az Unió tengeri politikájának középpontjába kell helyezni, és sikkra száll annak érdekében, hogy az e kérdéssől folyó vita elsősorban arra a szerepre összpontosítson, amelyet e régiók a tengerek, óceánok és tengerparti övezetek fenntartható kiaknázása, illetve a tengerek nemzetközi igazgatása szempontjából játszhatnak;
27. kéri a Bizottságot, a Tanácsot és az Unió többi érintett intézményét, hogy a jövőben hatékonyan és a célnak megfelelő módon biztosítsanak közösségi forrásokat a legkülső régiók támogatását szolgáló, valamint az elkülönült helyzetük miatt fennálló hátrányos helyzetüket ellensúlyozó uniós stratégia számára;
28. javasolja, hogy az elmélyült gondolkodást mindenképpen terjesszék ki olyan területekre is, mint a helyi piacok szűk keresztmetszetének tágítására alkalmas eszközök, az egyre nyitottabb versenykörnyezet, a legkülső régiók európai kontinentális piacra vagy saját földrajzi övezeteik piacaira való nehéz kijutása, valamint az ERFA/EFA (Európai Regionális Fejlesztési Alap/Európai Fejlesztési Alap) és az ERFA/DCI (Európai Regionális Fejlesztési Alap/Fejlesztési együttműködési eszköz) forrásaiból történő finanszírozás rugalmasságának javítása a szomszédos országokkal való együttműködési projektek esetében, illetve a legkülső régiók

2008. május 20., kedd

tényleges részvétele az innovációval és a digitális szakadék áthidalásával kapcsolatos európai politikákban annak érdekében, hogy e régiók lakossága maradéktalanul hozzáférhessen az új technológiáknak köszönhető médiához és távközlési eszközökhöz, például a szélessávú internetes kapcsolathoz;

29. hangsúlyozza, hogy a vita sikeres kimeneteléhez szükséges partnerséget ne korlátozzák kizárólag az európai, nemzeti és helyi közintézményekre, hanem a múlthoz hasonlóan adjanak alkalmat arra is, hogy a gondolkodásba bekapcsolódhasson a legkülső régiók olyan strukturált szervezetek által képviselt teljes gazdasági rendszere, amelyek a mindennapi gyakorlatban is megélik a közösségi politikák hatásait; kéri a Bizottságot, hogy a Brüsszelben 2008. május 14–15-én, a Bizottság által megrendezett, a legkülső régiók európai stratégiájának jövőjéről szóló partneri konferenciát követően mihamarabb adjon ki új közleményt a vita során tett előrelépésről;

30. úgy véli, hogy az EU európai földrészen kívüli hídfőállásait alkotó legkülső régiók endogén és fenntartható fejlődésének biztosítása érdekében a legjobb stratégia e régiók sajátos ütközőkártyáinak felhasználása, nevezetesen a történelmük, valamint kulturális, művészeti és építészeti örökségük teljes – és az Unió által megőrizendő – gazdagságára kiterjedő turizmus révén;

*
* *

31. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, a Régiók Bizottságának, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, a legkülső régiók nemzeti, regionális és helyi hatóságainak, valamint a legkülső régiók elnöki értekezlete soros elnökének.

Közösségi fogyasztóügyi politika

P6_TA(2008)0211

Az Európai Parlament 2008. május 20-i állásfoglalása a közösségi fogyasztóügyi politikai stratégiáról (2007–2013) (2007/2189(INI))

(2009/C 279 E/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak szóló, „Közösségi fogyasztóügyi politikai stratégia 2007–2013 – a fogyasztók pozíciójának erősítése, jólétük növelése, és hatékony védelmük” című bizottsági közleményre (COM(2007)0099),
- tekintettel a Tanács 2007. május 30–31-i ülésén elfogadott, a közösségi fogyasztóügyi stratégiáról (2007–2013) szóló tanácsi állásfoglalásra,
- tekintettel a határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók kötelezettségeiről szóló, 2007. szeptember 27-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a fogyasztóvédelmi vívmányok felülvizsgálatával foglalkozó zöld könyvről szóló 2007. szeptember 6-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel 2007. szeptember 4-i, „Az egységes piac felülvizsgálata: az akadályok és elégtelenségek jobb végrehajtás és alkalmazás révén történő kiküszöbölése” című állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a digitális környezet iránti fogyasztói bizalomról szóló 2007. június 21-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0421.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0383.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0367.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0287.